

OHLÁŠKY:

- V pondělí **10. 4.** bude od 18:30 do 21:00 na dýšinské faře **příležitost ke zpovědi**.
- V úterý **11. 4.** bude od 18:30 na dýšinské faře **ekumenická modlitba** spolu s evangelickým sborem z Chrástu.
- Na Zelený čtvrtek **13. 4.** bude v 9:30 v plzeňské katedrále **Missa chrismatis – mše se svčením olejů**, při níž budou všichni kněží diecéze obnovovat své kněžské závazky.
- Prosím, udělejte si čas, abyste se o všech dnech velikonočního tridua mohli zúčastnit obřadů, které jsou slavením největších tajemství naší víry. Pokud potřebujete zvláště na vigiliu na Bílou sobotu přivést do kostela i odvézt zpátky, dejte vědět na tel. 737 814 525.
- **Velký pátek** je den **přísného postu**.
- Prosím, zapisujte se v dýšinském kostele u novin na hodinovou **modlitbu u Božího hrobu na Bílou sobotu**.

13. dubna - Zelený čtvrtek - den poslední večeře Páně:

- **16:00** - mše sv. s mytím nohou – kaple v **Druztové**
- **17:15** - společná večeře - velikonoční hod beránka – fara v **Dýšině**
- **18:30** – mše sv. s mytím nohou - kostel v **Dýšině**
- po mši sv. do půlnoci kostel v **Dýšině** otevřen k soukromé modlitbě

14. dubna - Velký pátek - den umučení Páně:

- **15:00** – modlitba křížové cesty na hřbitově v **Dýšině**
- **16:30** - velkopáteční obřady - kaple v **Druztové**
- **18:00** – velkopáteční obřady – kostel v **Dýšině**

15. dubna - Bílá sobota - den uložení Ježíše do hrobu:

- **9:00** – modlitba ranních chval - kostel v **Dýšině**
- **9:30 – 18:00** – kostel v **Dýšině** otevřen k tiché modlitbě u Božího hrobu
- **20:30** – mše sv. – vigilie zmrtvýchvstání Krista (nejslavnostnější mše sv. v roce) - kostel v **Dýšině**

16. dubna - Boží hod velikonoční - den zmrtvýchvstání:

- **8:45** - mše sv. - kaple v **Druztové**
- **11:00** – mše sv. - kostel v **Dýšině**
- **18:00** - adorace a modlitba nešpor - kaple na faře v **Dýšině**

17. dubna - pondělí velikonoční:

- **8:45** - mše sv. - kaple v **Druztové** na návsi
- **11:00** – mše sv. - kostel v **Dýšině**

- Ve čtvrtek **20. 4.** bude od 18:30 **ekumenická modlitba** v modlitebně evangelického sboru Chrástu (Železniční ul.).
- Ve čtvrtek **6. 4.** bude v 19:00 **mše sv. v kapli v Druztové**. V 19:30 je pak na obecním úřadu **Kurz alfa**, úvod do křesťanství pro věřící i nevěřící.
- V sobotu **22. 4.** bude **setkání větších dětí**. Začíná se v 9:00 v dýšinském kostele mši sv. pro děti. Pak vyrazíme na zříceninu hradu Věžka u Druztové. **Večerní mše sv. nebude.**
- V neděli **23. 4.** bude při mši sv. v Dýšině pokřtěna Klára Kalousová.
- V neděli **23. 4.** bude od 14:00 v dýšinském kostele **setkání sborů z okolí**, které zazpívají při koncertě od 14:00.
- Ve čtvrtek **27. 4.** bude od 9:00 na dýšinské faře **klub maminek s malými dětmi**. Na programu bude vyrábění, povídání, hry. Končí se v 11:00
- Od pátku **28. 4.** do pondělí **1. 5.** bude **vikendový výjezd rodin farnosti do Dobré Vody u Hartmanic**. Ubytování bude na bývalé faře v pokojích s vlastním soc. zařízením. Cena je 260,- za osobu a noc (dětí do 15 let 150,- Kč). Na programu bude společná modlitba, mše sv. výlety po okolí. Hlaste se u Jany Stajnerové, tel. 775 361 048.

PRAVIDELNÝ PROGRAM:

DÝŠINA:

pondělí

- 17:30 – modlitby maminek za své děti – fara

úterý

- 15:00 – setkání předškoláků – fara
- 17:00 – možnost zpovědi – kostel
- 17:30 – mše sv.
- 18:30 – setkání nad biblí – fara

středa

- 17:00 – mše sv.

čtvrtek

- 17:30 – mše sv.

pátek

- **16:00 – příprava na první sv. přijímání - fara**
- 17:15 – adorace, možnost zpovědi
- 18:00 – mše sv.
- 19:00 – nábožko pro náctileté - fara
- 19:30 – setkání mládeže – fara

sobota

- 17:30 - mše sv. (22. 4. v 9:00)

neděle

- 10:30 – možnost zpovědi - kostel (kromě 2. a 4. neděle v měsíci)
- 11:00 – mše sv.
- 18:00 – adorace a nešpory – kaple na faře

DRUZTOVÁ:

- nedělní mše sv: 8:45 – kaple na návsi
- 2. neděle v měsíci: setkání nad tématem,
- 4. neděle: povídání u buchet
- **čtvrtek** jednou za 2 týdny: mše sv. v 19:00 v kapli, po ní kurz Alfa na obecním úřadu

kontakt:

P. Pavel Petrašovský
tel. 737 814 525
boyda@centrum.cz
www.farnostdysina.cz

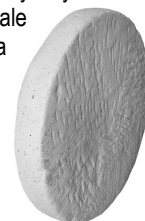
Vyprávění osla, stolu, kříže a kamene

Osel vypravuje: To jsem byl ještě mladý. Popásal jsem se u těch pár zbytků trávy, ke kterým mě pustil provaz. Pak tam přišli dva chlapi, odvázlali mě a chtěli někam vést. To se ví, že můj majitel hned vyběhl a spustil na ně, že jsou zloději a že to tak nenechá. Je to pěkný vztekoun, už párkrát jsem pocítil jeho bič na zádech. A proto vím, že není normální, aby se tak rychle uklidnil, když mu ti dva řekli jedinou větu: Mistr to potřebuje. Zjhl, na tváři úsměv, najednou samá ochota a ještě mě pomohl vystrčit z ohrady. Šel s námi a mně se tak zdá, že z jiného důvodu, než aby si ohlídal, jestli mě ti dva neukradnou. Na záda se mi posadil muž. Bylo to poprvé, co jsem někoho nesl, takže pěkný nezvyk, ale rozhodně byl lehčí, než můj majitel, který mi od té doby dřepěl na zádech nespočetněkrát. A všude davy lidí, volají a volají a já si musel dávat pozor, aby se mi nohy nezamotaly do těch plášťů a větví na cestě. Jestli je to pravda, což samozřejmě nemůžu nijak dokázat, jsem první osel na světě, který kdy nesl Božího Syna. Má záda jsou tedy svatá. Nemůžu pochopit, jak mě přes ně mohou tak často bít.

Stůl vypravuje: Předně vás chci upozornit, že jsem vyrobený z pravého cedru, ne z nějaké hloupé borovice nebo něčeho takového. Kolikrát už na mě prostřeli čisté plátno k pesachové hostině, bych už asi ani nespočítal. Stoly dobře ví, co na nich leží, to si nemyslete. Pesach mám rád, je takový slavnostní a na mě dávají jenom to nejvyšší. Myslím, že k mému cedrovému původu se to moc dobře hodí. Ale tenkrát to bylo ještě něčím zvláštním. Začalo to jako obvykle: čisté plátno, pečený beránek, nekvašené chleby, výborné víno (to vím, protože ho hned na začátku rozlili a trochu se vsákl i do mě). Ale pak se stalo něco zvláštního. Jeden z nich vzal ze mě talíř s chlebem a pohár s vínem a když je na mě zase postavil bylo to úplně jiné. Nevím, jak bych to vyjádřil. Najednou to na tom místě páloilo, ale tak nějak příjemně, a já jsem najednou toužil, abych byl celý tím chlebem a vínem. Chápete to? Já, cedr, který rostl na Libanonu, královský strom, jsem chtěl být obyčejným chlebem a vínem. A ta touha byla obrovská. Dodnes nevím, co si o tom mám myslet.

Kříž vypravuje: Nemám tuhle práci rád. Prostředí, ve kterém jste, vás olivňuje. A co tvoří můj život? Lidský pláč, nářky, bolest, krev a smrt. Všechno beze smyslu, zbytečné utrpení. Když mě na něj tenkrát naložili, povzdychl jsem si. Předtím mě nesl už kdekdokde. Ale nepamatuju si, že by byl někdo tak zpráskaný, zesláblý a nanicovatý jako on. Několikrát s sebou sekl na zem a já jsem samozřejmě letěl s ním. No a pak ta rutina. Jeden hřeb, druhý, třetí, vztyčit a čekat. Umřel brzo. To, co chci říct, je taková zvláštní myšlenka, která se mi od té chvíle vkradla do dřeva. Jak jsem už zmínil, jsem nasáklý nesmyslným lidským utrpením, darmo mluvit. A najednou jsem cítil nebo dokonce věděl, že jeho bolesti a výkřiky a krev mají smysl. Nevím, jaký smysl, na to jsem jenom hloupý nevzdělaný kříž, abych to pochopil, ale mají. A to není všechno. Najednou jako bych cítil neb dokonce věděl, že všechny ty bolesti za ta léta mé služby do mě vepsané nacházejí smysl spolu s ním. Víc po mě nechtějte vědět, nejsem žádný filozof nebo řečník.

Kámen od hrobu vypravuje: Kameník, který mě tesal, byl opilý. Je to na mě znát. Jsem celý křivý, spíš šiška než kruh, párkrát mu ujel majzlík a vyryl do mě dost nevzhledné rýhy. Zaplatili za mě jenom polovinu ceny, na které se ujednali. Když mě přivalovali před hrob, dalo

Jim to dost práce, než jsem pěkně přilehl před vchod. Říkal jsem si, že je vystaráno, nic dalšího už mě nečeká, teď jen dlouhý nudný život zakrývače hrobu, kdy se roky, desetiletí a staletí tak pomalu vlečou. No, co mám povídat: nebylo to tak. Tři dny, pouhé tři dny a najednou jsem byl odvalen. Naráz. Jako by mě někdo odhodil. A představte si, od té doby si všechny náhrobní kameny šeptají, že jednou budou odvaleny stejně jako já. A těší se na to. Je to opravdu vtipné. Všechny ty nádherné náhrobky z pravého leštěného mramoru s všemožnými ornamenty a cinglátky, jejichž nápisy jsou vyvedeny pravým zlatem, mají naději ve mně, v tom křivém, nepodařeném šutru s ošklivými rýhami.

Zelený čtvrtek

co se tehdy stalo?

Ježíš večer před tím, než byl ukřižován, slavil se svými učedníky **pesachovou večeři**. Při ní si židé připomínají odchod z Egypta pod vedením Mojžíše. Co k takové večeři patří?

Při večeři se pak stalo něco, co do ní nepatřilo: Ježíš vzal chléb a kalich s vínem:

Vezměte a jzte z toho všichni, toto je moje tělo, které se za vás vydává.

Vezměte a píte z něho všichni, toto je kalich mé krve, která se za prolévá za vás a za všechny.

Chápete? Já, Pán a Mistr jsem vám umyl nohy.

Při večeři vzal Ježíš umývadlo s vodou a umyl apoštolům nohy.

Ježíš se třemi svými učedníky Petrem, Jakubem a Janem odchází po večeři na Olivovou horu nad Jeruzalémem, na níž byla Getsemanská zahrada

Otče, jestli můžeš, odejmi ode mne tento kalich. Ale ne má, ale tvá vůle se staň.

A potil se krví. To trvalo, dokud Jidáš nepřivedl vojáky.

Jidáš, políbení m zrazuješ syna člověka?

Vojáci pak zatklí Ježíše a odvedli ho před velekněze.

Jak se to připomíná v kostele?

Na Zelený čtvrtek dopoledne se v každé katedrále (= kostel biskupa) koná **missa chrismatis = mše se svěcením olejí**. Při ní se svěť oleje:

křížmo: olej smíšený s balzámem. Požívá se především při birmování, pak při křtu, kněžském svěcení, svěcení kostela a oltáře

olej nemocných: používá se připomínání nemocných, kdy se jim člověk maže na čelo a na ruku

olej katechumenů: katechumeni se připravují na křest. Tímto olejem jsou mazáni na prsou na Bílou sobotu ráno.

Při mši se svěcením olejí jsou přítomni všichni kněží z celé diecéze. Ti při ní obnovují své **kněžské závazky**.

Chcete být zajedno s Pánem Ježíšem, chcete se zlíci sami sebe a chcete zůstat věmi po slávi, které jste s radostí na sebe vzali z lásky k Kristu a jeho církvi?

Ano!

Chcete být z lásky k lidem nezištnými a věrnými rozdávateli Božích tajemství, jež sděluje třeba a levo Páně, a chcete podívat už pravdu jako Ježíš, náš Mistr a Pán?

Ano!

Křesťane Kriste, jedni a všichni! Velekně, přijme vaše vzorní a křesťané svou milost usazení.

V každém kostele se pak slouží mše sv. na památku večere Páně – ustanovení Eucharistie. Při ní pak kněz myje dvanácti lidem z farnosti nohy.

Umyj by sis před tím nohy?

Po mši sv. se Eucharistie přenáší na nějaký boční oltář, který bývá ozdobený jako zahrada. Lidé se tu pak – jakoby s Ježíšem v Getsemanech – dlouho do noci modlí.

Velký pátek

co se tehdy stalo?

Když Ježíše ve čtvrtek večer zatklí, odvedli ho do nádoří velekněze. Sem přišel i apoštol Petr.

Tenhle byl talíř s tím Ježíšem!

Vůbec ho neznám!

I tenhle byl s ním!

Nevim, o čem mluvíš.

A pak zakokchal kohout. Petr si vzpomněl, že Ježíš mu večer předtím řekl: Dříve než kohout zaskáče, třikrát mě zapřeš. Proto je někdy atributem sv. Petra i

Pak Ježíš odvedl k Herodovi. Herodes Veliký byl židovský král. Kladl Ježíšovu smrtu otázek:

Ježíš však mlčel. Aby se mu Herodes vysmál, dal ho obléknout do červeného královského pláště a poslal ho k Pilátovi, který jako jediný mohl odsoudit k smrti.

Pontius Pilátus byl zástupce Římské říše.

Ty jsi král židů?

Ty sám to říkáš

Neudělal nic, co by zasluhovalo smrt. Dám ho zbavit a pak ho propustím.

Bičování byl knutý trest. Římské dítky měly 9 řemínků, na každém 4 kovové kulíčky nebo háčky. Odsouzenci dostávali zpravidla 39 ran.

Pilát pak ukázal Ježíše lidu se slovy: Hle, člověk. Myslil si, že tím dosáhne, že nebudou chtít Ježíše odsoudit k smrti. Lid však volal:

Ukřižuj ho! Ukřižuj ho!

Tento výjev se nazývá Ecce homo.

Ježíš pak nesl kříž na horu Golgotu. Tady ho ukřižovali. Vedle něj byli ukřižováni dva zločinci.

Chacha, zachraň sebe i nás! Cha cha!

Ježíš dnes budeš se mnou vřít

Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království!

Bílá sobota co se tenkrát stalo?

Když Ježíš zemřel na kříži, ještě v pálek ho sháli z kříže. Výjev mrtvého Ježíše v klíně matky se nazývá **pieta**.

Pak Ježíše porobili do nového hrobu, který měl pro sebe připravený Josef z Arimatie. Ten také požádal Piláta o Ježíšovu mrtvé tělo.

Slavná renesanční Michelangelova **Pieta** vytesaná v mramoru. Našli byste ji v Římě.

Židovské hroby byly jeskyňe vytesané do skály. Tělo zavinité do látky položili na kamenné lože a před vchod se přiválil velký kámen.

Před hrob se pak postavili vojáci, kteří ho měli celou dobu hlídat, aby apoštolové neukradli Ježíšovo tělo.

Před hrob se pak postavili vojáci, kteří ho měli celou dobu hlídat, aby apoštolové neukradli Ježíšovo tělo.

Před hrob se pak postavili vojáci, kteří ho měli celou dobu hlídat, aby apoštolové neukradli Ježíšovo tělo.

Před hrob se pak postavili vojáci, kteří ho měli celou dobu hlídat, aby apoštolové neukradli Ježíšovo tělo.

Před hrob se pak postavili vojáci, kteří ho měli celou dobu hlídat, aby apoštolové neukradli Ježíšovo tělo.

Před hrob se pak postavili vojáci, kteří ho měli celou dobu hlídat, aby apoštolové neukradli Ježíšovo tělo.

Před hrob se pak postavili vojáci, kteří ho měli celou dobu hlídat, aby apoštolové neukradli Ježíšovo tělo.

Před hrob se pak postavili vojáci, kteří ho měli celou dobu hlídat, aby apoštolové neukradli Ježíšovo tělo.

Před hrob se pak postavili vojáci, kteří ho měli celou dobu hlídat, aby apoštolové neukradli Ježíšovo tělo.

Před hrob se pak postavili vojáci, kteří ho měli celou dobu hlídat, aby apoštolové neukradli Ježíšovo tělo.

Před hrob se pak postavili vojáci, kteří ho měli celou dobu hlídat, aby apoštolové neukradli Ježíšovo tělo.

Před hrob se pak postavili vojáci, kteří ho měli celou dobu hlídat, aby apoštolové neukradli Ježíšovo tělo.

Před hrob se pak postavili vojáci, kteří ho měli celou dobu hlídat, aby apoštolové neukradli Ježíšovo tělo.

Před hrob se pak postavili vojáci, kteří ho měli celou dobu hlídat, aby apoštolové neukradli Ježíšovo tělo.

V noci ze soboty na neděli vstal Ježíš z mrtvých.

Sním, či bdím? Jak je tohle možné?

Takhle vypadá Ježíšův hrob dnes. Nachází se v centru Jeruzaléma.

Jak se to připomíná v kostele?

Ráno jsou poslední obřady katechumenů před křtem. Jsou pomazáni olejem katechumenů na prou.

Vyznávají víru, volí si křestní jméno a kněz nad nimi vyslovuje Ježíšovo **EFATHA** – otevři se.

Celou Bílou sobotu lidé chodí do kostela k Božímu hrobu, aby se u něj těšili modlit.

Celou Bílou sobotu lidé chodí do kostela k Božímu hrobu, aby se u něj těšili modlit.

Celou Bílou sobotu lidé chodí do kostela k Božímu hrobu, aby se u něj těšili modlit.

Celou Bílou sobotu lidé chodí do kostela k Božímu hrobu, aby se u něj těšili modlit.

Celou Bílou sobotu lidé chodí do kostela k Božímu hrobu, aby se u něj těšili modlit.

Celou Bílou sobotu lidé chodí do kostela k Božímu hrobu, aby se u něj těšili modlit.

Celou Bílou sobotu lidé chodí do kostela k Božímu hrobu, aby se u něj těšili modlit.

Celou Bílou sobotu lidé chodí do kostela k Božímu hrobu, aby se u něj těšili modlit.

Celou Bílou sobotu lidé chodí do kostela k Božímu hrobu, aby se u něj těšili modlit.

Celou Bílou sobotu lidé chodí do kostela k Božímu hrobu, aby se u něj těšili modlit.

Celou Bílou sobotu lidé chodí do kostela k Božímu hrobu, aby se u něj těšili modlit.

Celou Bílou sobotu lidé chodí do kostela k Božímu hrobu, aby se u něj těšili modlit.

Po setmění pak začíná nejslavnější mše v roce – **velikonoční vigílie**. Latinsky vigílie znamená bdít. Zpívá se žehnání ohně před kostelem.

Od ohně se zapaluje velikonoční svíce – **paškál**. Je na něm kříž, letopočet, řecká písmena alfa a omega, co kříže se zapichuje 5 trůů (jako 5 Kristových ran). Dříve kněz toto vše do svíce přímo vtrýval. Říká u toho: **Kristus včera i dnes, začátek i konec, alfa i omega, Kristus je Pán všech věků, on vládně dějinám, jeho je království i moc i sláva po všechny věky věků. Pro své slavné svaté rány ať nás chrání a zachrání Kristus Pán ukřižovaný.**

Vchází se do temného kostela a lidé si zapalují svíčky od paškálu. Jáhnen nebo kněz zpívají **exultet** – krásný starý velikonoční chvalozpěv.

Pak se čte 7 členů ze Starého zákona. Po nich se vše rozsvítí, zvoní se, zpívá se chvála na Wsostech Bohu. Kristus vstal z mrtvých.

Po kázání je křestní bohoslužba. Ve křtelnici se světlí voda, ponoří se do ní paškál. Pokud je někdo připravený ke křtu, křtí se.

Všichni obnovují své křestní závazky.

Všichni obnovují své křestní závazky.

Všichni obnovují své křestní závazky.

Všichni obnovují své křestní závazky.

Všichni obnovují své křestní závazky.

Všichni obnovují své křestní závazky.

Všichni obnovují své křestní závazky.

Všichni obnovují své křestní závazky.

Všichni obnovují své křestní závazky.

Všichni obnovují své křestní závazky.

Všichni obnovují své křestní závazky.

Všichni obnovují své křestní závazky.

Všichni obnovují své křestní závazky.

Pouť k trapistům

V sobotu 1. dubna 2017 se dýšinská farnost vypravila na pouť do trapistického kláštera Nový Dvůr. Bratři trapisté přišli asi před dvaceti lety do našich končin z Francie. Uprostřed krásné přírody opravili rozpadlý barokní hospodářský dvůr tepelského kláštera. K němu pak přistavěli kostel, který navrhoval britský minimalistický architekt J. Pawson a patří ke světovým klenotům moderní architektury. Společenství bratří trapistů se řídí heslem sv. Benedikta ora et labora (modli se a pracuj). Na loukách v okolí kláštera chovají dobytek, vyrábějí hořčici a kosmetiku a několikrát denně se scházejí v kostele ke společným modlitbám.

Sešli jsme se v devět hodin u dýšinského kostela a pouť jsme zahájili krátkou modlitbou. Pak jsme nasadili do aut a dojezdi do krásného městečka Úterý. Zde se naše výprava rozdělila na dvě části: ti s bolavými klouby byli dovezeni na rozcestí, odkud se vypravili pěšky do Nového Dvora po silnici. Ostatní se pustili krásnou cestou podél Úterského potoka. Původně plánovaných devět kilometrů jsme si ještě zkrátili o asi dva kilometry cestou přes les. Před námi se vynořila silueta krásného kláštera. Po asi půlhodinovém čekání jsme zazvonili na frotně a byli vpuštěni do kostela, kde jsme se zúčastnili krásné zpívané modlitby breviáře zdejších mnichů. Po do ní jsme se odebrali do kaple zdejšího domu pro hosty, kde jsme slavili mši sv. Až na drobný incident se záměnou vody za lampičkový olej, který jsme však odhalili ještě před požitím, vše proběhlo krásně. Nastoupili jsme opět do dovezených aut a vypravili se k domovu.

Odpolední duchovní obnova

V neděli 2. 4. 2017 vypukla na dýšinské faře postní duchovní obnova pod vedením domažlického kaplana a kněze diecézního centra mládeže P. Pavla Fořta. Po sněžení oběda v podobě párků a křenu jsme se zaposlouchali do svou přednášek zmíněného kněze, abychom se v mezidobě mezi nimi mohli věnovat modlitbě nebo přistoupit ke zpovědi. Ve čtyři hodiny pak vše ukončila krátká adorace v kostele a svátostné požehnání.

